

РЕШЕНИЕ

№ 2534

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **529** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. Л. Й. чрез процесуален представител срещу решение без номер от 13.11.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12168/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 112 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 11-01-181/03.08.2023 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/.

С посоченото НП на И. Л. Й. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. на основание чл. 256а от ЗОП, за нарушение на чл. 29, ал. 1, вр. с чл. 29, ал. 3, вр. с чл. 36, ал. 1, т. 3 от ЗОП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не съдържат пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Изложени са аргументи, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат Т., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Не

претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Я., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е юридическо лице към Министъра на правосъдието, упражняващо функции по ръководство и контрол върху дейността на местата за лишаване от свобода и пробационните служби. Главният директор на ГДИН, в качеството си на ръководител на държавната институция, е публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 13 от ЗОП. Считано от 21.10.2019 г., длъжността „главен директор“ е била заемана от И. Л. И. по силата на Заповед № ЧР-05-308/21.10.2019 г.

С решение № Л-3449 от 06.08.2018 г. на главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е открил процедура по възлагане на обществена поръчка с предмет „Доставка на униформено облекло за нуждите на служителите от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, обособена позиция 1. „Доставка на зимно специално облекло, в т.ч. кожени куртки, кожени ръкавици, костюм зимен специален, пуловер с дълъг ръкав с пагони и шапка зимна специална“ и обособена позиция 2. „Доставка на лятно специално облекло, в т.ч. лятно специално яке-куртка, летен специален панталон, лятна риза, трикотажна блуза, шапка лятна специална“. Обявлението за обществената поръчка и решението за откриването ѝ били публикувани в Регистъра на обществените поръчки.

На 15.10.2018 г. упълномощено от главния директор лице издало решение, с което обявило извършеното от комисията класиране и определило участника на първо място - Т. „Н. Ц.“. С това дружество бил сключен Договор № 11121/12.11.2018 г. с на обща стойност 588 498.20 лв. без ДДС или 706 197.84 лв. с ДДС. Срокът на действие на договора бил определен алтернативното - изтичане на 24 месеца от датата на подписването или постигането на общата крайна стойност на договора, като от значение за определяне на крайния срок на действие на договора е настъпването на първото по време обстоятелство.

Със Заповед № ФК-10-1007/06.12.2022 г. на директора на АДФИ била възложена финансова инспекция, при която било установено, че изпълнителят по Договор № 11121/12.11.2018 г. издал общо 55 броя фактури, общата сума по които била изцяло изплатена от страна на възложителя. Последната по време фактура за доставка на зимно облекло по договора с № [ЕГН] била издадена на 03.02.2020 г., като плащането по нея било осъществено с нареждане от 18.02.2020 г. Било прието, че именно на датата на плащането от възложителя на издадената фактура е приключено

изпълнението на договора, като за възложителя възникнало задължението да изпрати до Регистъра на обществените поръчки обявление за приключване на договора за обществена поръчка в срок от 30 дни от изпълнението му — до 19.03.2020 г.

При извършената проверка по партидата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ в Регистъра на обществените поръчки е установено, че обявление за приключване по процесния договор по обособена позиция № 1 не е било изпратено в рамките на законоустановения срок.

Бил издаден АУАН № 11-01-181/08.02.2023 г.

В хода на допълнителната проверка е установено, че обявление за приключване на договора е постъпило и публикувано в Регистъра на обществените поръчки едва на 16.02.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. СРС е направил извод, че посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния представител на касатора – адв. Т. на 07.12.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 14.12.2023 г. /вх. № 360446/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Касационният състав приема, че не е налице несъответствие на АУАН и НП с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй от съдържанието на двата акта се установява, че е направено пълно описание на фактическите обстоятелства, относими към посоченото нарушение на чл. 29, ал. 1, вр. с чл. 29, ал. 3, вр. с чл. 36, ал. 1, т. 3 от ЗОП. Посочени са всички съставомерни признаци на установеното нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Описанието на нарушението в АУАН и НП е направено по начин, който не затруднява дружеството да разбере повдигнатото му административно обвинение.

Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗОП възложителите изпращат за публикуване обявление за приключване на договор за обществена поръчка или рамково споразумение, което съдържа информация за: изпълнението, прекратяването, развалянето или недействителността на договора за обществена поръчка; прекратяването или

недействителността на рамково споразумение. В разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от ЗОП е предвиден срокът за изпращане на обявлението за публикуване - до 30 дни от настъпване на съответното обстоятелство по ал. 1. Съгласно чл. 72 от Правилника за прилагане на закона за обществените поръчки за целите на предоставяне на информацията по чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗОП договорът за обществена поръчка се счита за изпълнен от извършването на последното действие, свързано с предоставяне на уговорения резултат, или от извършването на последното дължимо плащане - в зависимост от това кое обстоятелство настъпва последно.

По делото е безспорно установено, че изпълнението на процесния договор в случая е приключило на 18.02.2020 г., когато от възложителя е извършено плащането на последната издадена от изпълнителя фактура, поради което е налице неизпълнение на задължението на възложителя за подаване на обявление за приключване на договора за обществена поръчка в законоустановения срок, съгласно цитираните по-горе разпоредби на ЗОП.

Съгласно чл. 256а от ЗОП /в относимата редакция/, възложител, който не изпрати в срок информацията, подлежаща на публикуване в Регистъра на обществените поръчки или в "Официален вестник" на Европейския съюз, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв. В случая размерът на наложената глоба правилно е определен в законоустановения минимум от 200 лв.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Касационният състав приема, че предвид обстоятелството, че обявлението е било публикувано на 16.02.2023 г., е налице съществено закъснение и нарушението не може да бъде определено като разкриващо по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 13.11.2023 г., постановено по нахд № 12168/2023 г. на СРС, НО, 112 състав

ОСЪЖДА И. Л. Й. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.